

IKE TURNER

Dinsdag 12 december overleed de 76-jarige pianist, gitarist en producer Ike Turner in San Marcos, in de buurt van San Diego. Het grote publiek zal hem vooral bijblijven als de drugssnuivende bullebak die vrouwtje Tina als boksbal bezigde. De pezige muzikant brak echter niet alleen Tina's kaakbeen maar verlegde samen met haar ook de grenzen van soul, blues, funk en rock. Peer, zaterdagavond 15 juli 1995, samen met een 'ervaren' collega van een Nederlands bluesblad wandelen we de kleedkamer van de even voordien gearriveerde Ike Turner binnen. De wat nors kijkende Turner beantwoordt geduldig enkele vraagjes. Een voorzichtige opmerking over de playlist, waarom geen ouder werk in plaats van de voorspelbare souljukebox uit de jaren zestig en zeventig, betekend meteen het voortijdig einde van ons onderhoud. Typerend voor zijn dominante karakter.

Izaer Luster Turner (5/11/1931 • Clarksdale Mississippi), die als teenager de boogie woogie-kneepjes van Pine Top Perkins leert en als dj op het plaatselijke radiostation blues en country&western draait, groeit op in het racistische Zuiden waar zijn vader, een dominee, doodgeranseld wordt door enkele blanke gangsters. Op het einde van de jaren veertig is de jonge snaak al bandleider van The Kings Of Rhythm.

In Memphis blikken ze samen met Jackie Brenston 'Rocket 88' in. Een sprankelend stukje rock 'n' roll avant la lettre. Later zullen Ike's Kings Of Rhythm naast talloze Sun-artiesten ook legendarische blueshelden als Howlin' Wolf, Otis Rush en Buddy Guy begeleiden. Ike ruilt het klavier om voor de gitaar, werkt een tijdje als talentjager voor het Modern-label waar o.a. B.B.King debuteert en verkast zijn band naar St-Louis.

The Kings Of Rhythm opereren in het plaatselijke clubcircuit met steeds wisselende zangers. Zo belandt de piepjonge Anna Mae Bullock in de revue. Ike huwt Anna Mae in '58, het begin van een stormachtige relatie. De ondertussen tot Tina omgedoopte zangeres treedt meteen op het voorplan en na 'A Fool In Love' volgen nog enkele singles voor het Sue-label. Ondertussen cultiveert Ike een cocaineverslaving, die in combinatie met zijn heftig temperament een gevaarlijke en gewelddadige combinatie vormt, dat zou Tina jarenlang letterlijk aan den lijve ondervinden.

Halverwege de jaren zestig levert Tina, onder impuls van Phil Spector en jaloers tandengeknars van Ike, het magistrale 'River Deep Mountain High' af. Onder invloed van The Rolling Stones intrigeert Ike steeds meer rockinvloeden in het repertoire. Een meesterlijke zet die combinatie van rauwe soul en rock die de sexy wervelende podiumshow van Tina en de flamboyante Ikettes ondersteunt. Terwijl de eerste verhalen over echtelijke twisten doorsijpelen scoort het koppel in eerste helft van de jaren zeventig immens succes met herwerkte versies van 'Come Together', 'Proud Mary'... en fraaie langspelers als 'Workin' Together' en 'Nutbush City Limits'. Ondertussen knutselt Ike in zijn huisstudio aan R&B pareltjes als 'Bad Dreams' en 'Blues Roots'. Onvergetelijk blijft de rauwe intensiteit van de fenomenale live-registraties 'Live In Paris, Olympia 1971' en de Amerikaanse tegenhanger 'What You Hear Is What You Get' uit dezelfde periode en het

meer obscure 'Feel Good'. In '75 beleven we de perfect georchestreerde Ike & Tina Turner Revue op de festivalweide van het legendarische Jazz Bilzen festival. Wellicht één van de laatste shows, hetzelfde jaar stapt een moe getergde Tina definitief uit de revue en Ike's leven.

Tina start later een uiterst succesvolle solocarrière op. Ike verwerkt de scheiding moeizamer. Hij raakt financieel volledig aan de grond en tot overmaat van ramp verwoest een brand zijn huisstudio. Zijn drugsverslaving leidt meer dan eens tot een verblijf achter de celdeuren.

Zo mist hij in '91 de ceremonie voor zijn introductie tot The Rock and Roll Hall Of Fame voor zijn werk met Tina. Eerder werd hij al gelauwerd als auteur van 'Rocket 88', de allereerste rock & roll song. In de tweede helft van de jaren negentig herpakt Turner zich enigszins. Zijn heropgerichte Revue, inclusief wulpse Ikettes, oogst nog enig succes maar blijkt zonder charismatische frontdame Tina slechts opgewarmde kost. Dat de man artistiek nog niet dood is bewijst hij met het uit 2001 daterende Kings Of Rhythm project 'Here And Now'. Vorig jaar imponeert de man nog met zijn ultieme werkstuk 'Raisin With The Blues' waarbij hij zich verrassend als zanger profileert en The Ike Turner Band passeert nog eens in ons land voor The Night Of The Proms (2006).

Wij herinneren Ike bij voorkeur als pianist bij The Kings Of Rhythm en als gitarist en geniaal bandleider die met strakke hand zijn Ikettes mét Tina in de rangen drilde.

Cis Van Looy